

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a Kelenföldi Gyülekezet Elnökségét, Presbitériumát, a Fehér Kavics” Óvoda családait, kedves Munkatársaimat és az ünneplő gyülekezet minden tagját!

Amint közeledett a szeptember, bevallom azt éreztem, még visszatartanám egy kicsit az időt, lassabban múljon a nyár! Hiszen mostanában az a személyes tapasztalatom, hogy az idő gyorsabban telik mint korábban. Ennek egyik fő oka, a világban zajló változások gyorsulása, zakatoló üteme. Mióta a világ megteremtett, azóta szakadatlanul változik. Az utóbbi évtizedekben ez a változás hihetetlenül felgyorsult. Egyszerű és egészen jelentős dolgokban is folyamatosan érzékeljük ezt. És lássuk be, mi magunk is változunk.

Ám a gyermekek pont olyanok mai is, mint régebben, és ugyanarra is van szükségük, mint anno minékünk, vagy a szüleinknek volt gyermekkorukban:

- sok játékra, - a szabadban való mozgásra, gyűjtögetésre
- élőszavas mesélésre, - szemkontaktusra,
- örömteli családi mókázásra, - elfogadásra
- egyértelműen kiszabott határokra, - szeretetteljes szigorra
- következetes szülői magatartásra és az ígéretek betartására, melyet egyre nehezebb megvalósítani a mai szülők számra.

Ilyen helyzetben sokan elveszítik a biztonságérzetüket, mert újabb-és újabb trendek jönnek a közoktatásban: pár éve még önértékelési rendszerben gondolkodtunk, tavaly eltörölték ezt a mérési rendszert. Eddig saját naplót, dokumentációt vezethettünk, mostantól központosított elektronikus tárhelyen, az ovi KRÉTA rendszerben szigorú keretek között új típusú dokumentumokban fogunk dolgozni. Évtizedekig az óvoda nyilatkozott arról, ki iskolaérett és ki nem, most egyedül a szülő joga ezt megtenni. Eddig örömmel kiraktuk a gyerekeik munkáit a falijújságra, most nem szabad beazonosíthatónak lenni a gyerekek produktumainak.

Miért van az, hogy egyre kevesebb ember érzi a határokat? pld. szavak szintjén, magtartásban stb.? Talán a miatt az osztársadalmi jelenség miatt, ami mindnyájunkat körülvesz? Van egyáltalán minden időben érvényes igazság? Van olyan mérce, amit erkölcsi értelemben is etalonnak nevezhetünk, amihez lehet és érdemes igazodni? Amihez minden körülmények között tarthatja magát az ember azzal a bizonyossággal, hogy ez a jó, ez a helyes?

Van-e tehát álló mérce és érték, ami független a világ, az emberek, az ideológiák, a hatalmon lévők állandó változásától?

Van-e egyáltalán ezen a világon valami, ami mindig ugyanaz? Ami mindig ugyanolyan?

A Szentírás azt mondja, hogy VAN. Egy személy: Jézus Krisztusnak hívják:

„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.”

Íme a nevelési évünk központi üzenete mindenki számára!

Ebben a változó világban egyes egyedül csak Ő ilyen. Mint, hogy egyedül csak Ő maradt hű és igaz mindvégig, Ő halt meg helyettetek és helyettem, és csak Ő támadt fel a halálból dicsőségesen, utat és helyet készítve a benne hívőknek az atyai házban. Ez a Jézus Krisztus, akárhogyan változzék is a világ, változatlanul mindig elmondhatja magáról, hogy nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. Ugyanazzal a teljhatalommal uralkodik, és ugyanazzal a végtelen szeretettel viszonyul az övéihez. Ugyan-úgy számíthatunk rá, nem feledkezik meg rólunk.

Ezt a biztos és kopásálló szeretetet tapasztalhattuk meg ezen a nyáron is. Júniusban úgy álltam itt előttetek, mint akinek lehetetlen feladatokat kell megoldania: 3 pedagógus kollegát kell pótolni, óvodapszichológust, drámapedagógust találni, akik pedagógiai programunk szellemisége szerint tudják segíteni a gyerekek és óvónők munkáját, és kezdődik egy újabb nagyszabású épületfelújítás. Tudtam, csak emberi erőfeszítéssel nem sikerülhetnek terveink. Csak egyedül az Úristenben bízva lehetséges.

Most örömmel számolhatok be arról, hogy hiánytalan munkatársi gárdával indíthatjuk az évet és határidőre befejeződött a felújítás is.

Az óvoda épület középső szárnyát kifestettük, az ajtókat, radiátorvédőket lemázoltattuk. A játszóudvar egy része is megújult. Régi tervünk volt a balesetveszélyes, megkopott és hepehupás, betonos udvarrész gumiburkolattal való lefedése. Ezen kívül szintén a középső szárny bejárata fölé elkészült az esővédő előtető szerkezete. Szemmel látható az igyekezetünk óvodánk korszerűsítésére, szépítésére, körülményeink színvonalának emelésére. Az ÓviKrétában való zökkenőmentes munkavégzéshez 4 db Tabletet vásároltunk, így minden csoport rendelkezik a szükséges informatikai feltételekkel.

Köszönöm a Fenntartó gyülekezet presbitériumának megértő támogatását a költségvetésünk ezirányú kiadásainak engedélyezését!

És a nyár folyamán Mennyei Édesatyánk hozzánk vezérelt két új pedagógus kolléganőt a hiányzó helyekre, igaz egyiket csak ennek a hétnek a közepén, szó szerint az utolsó pillanatban, a harmadik üres helyre pedig legnagyobb örömünkre visszatért egy korábbi fiatal kolléganőnk, aki pedagógiai asszisztensként fog dolgozni, miközben elkezdti tanulmányait a KGRE óvodapedagógus szakán.

Hálát adok Istennek gondviseléséért, amit megint megtapasztalhattam.

„ÉnekeljeteK neki új éneket, szépen zengjenek hangszereitek! Mert az ÚR igéje igaz, mindent hűségesen cselekszik... Zsolt 33,3-4.

„Lelkünk az URat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk. Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk. Maradjon velünk, URam, szereteted, mert mi is benned reménykedünk!” Zsoltárok 33, 20-21.

Ezekkel a gondolatokkal nyitom meg a 2024/2025-ös nevelési évet, és kívánom Isten gazdag áldást és kegyelmét az előttünk álló tanév minden napjára!